

3 Αύγουστου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Δαλμάτου, Φαύστου καί Ίσαακίου όσίων. Θεοκλητοῦς όσίας,
Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.
ᾠχος: βαρύς – Ἑωθινόν: Η΄ – Απόστ.: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγ.: Ματθ. ιδ΄ 14-22.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Αύγουστου, Θ΄ Ματθαίου.
Απόστολος: Α΄ Κορ. γ΄ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ΄ 22-34.

Ξεχνοῦμε ὅτι δέν ἀνήκουμε σέ ἀνθρώπους, ἀλλά στόν Σωτήρα Χριστό.
Δέν ἀκολουθοῦμε φανατικές καί ὑποκειμενικές ἀνθρώπινες διδασκα-
λίες, ἀλλά τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, πού ζεῖ καί παραμένει ἀνόθευτο
στούς αἰῶνες.

Αρχιμ. Ἑ. Οἰκ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ
ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ ΚΑΛΠΑΚΙΔΗ

ΧΑΙΡΟΙΣ, ΠΑΝΤΕΥΛΟΓΗΤΕ ΜΑΡΙΑΜ

(Α΄ ἐκδ., σχῆμα 17x24 ἐκατ., σελ. 696)

Συλλογή θεομητορικῶν ὁμιλιῶν τῶν ἐτῶν 2014-2024 στό Γενέσιον, τά Εἰσό-
δια, τόν Εὐαγγελισμό, τούς Χαιρετισμούς τῆς Θεοτόκου, τήν Παναγία Σου-
μελά, τόν Ἀκάθιστο Ὕμνο, στήν ἐορτή τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καί τῆς Ἀγίας
Σκέπης, καθώς καί ἐορταστικῶν ἐγκυκλίων στόν Εὐαγγελισμό καί τήν Κοίμη-
ση τῆς Θεοτόκου. Πρόκειται γιά τήν τρίτη συλλογή κειμένων ἀφιερωμένων
στήν Παναγία, ἀφοῦ προηγήθηκαν αὐτές τῶν δύο προηγούμενων δεκαετιῶν
τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας (1994-2014) ὑπό τόν τίτλο
«ἽΩ πανύμνητε Μητερ». Τήν ἐκδοση προλογίζουν ἡ Α.Θ.Π., ὁ Οἰκουμενικός
Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλ-
λάδος κ. Ἱερώνυμος.

89.5
FM

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας»
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης
Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν
ιερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 73ον

3 Αύγουστου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 31 (3766)

Η ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Συμπεριφορές πού ἀπειλοῦσαν τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίν-
θου ἔρχεται νά θεραπεύσει ὁ Παῦλος στήν Α΄ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή
του. Ζητεῖ ὁμόνοια καί ἐνότητα, ἐνῶ ἐκφράζει τή στενοχώρια του γιά
τίς παρατηρούμενες ἑριδες, προερχόμενες ἀπό ἰδιοτελεῖς στάσεις καί
συμπεριφορές. Διδάσκει ὅτι ὅλοι εἴμαστε τοῦ Χριστοῦ, στό ὄνομά του
βαπτισθήκαμε, γι' αὐτό εἶναι ἀνεπίτρεπτο νά εἴμαστε προσκολλημένοι
σέ ἐπιμέρους πρόσωπα, τά ὁποῖα εἶναι ἐπιφορτισμένα μέ τήν πνευματι-
κή μας καθοδήγηση, ἐντυπωσιασμένοι, ἐνδεχομένως, ἀπό τά ποικίλα
χαρίσματά τους.

Τό πρόβλημα τῆς διαίρεσης ἀπασχόλησε ἐξ ἀρχῆς τή ζωή τῆς Ἐκκλη-
σίας, διότι πολλοί τορπίλιζαν τήν ἐνότητά της. Τό ἴδιο πρόβλημα συνο-
δεύει τήν ἱστορική της πορεία, δικαιώνοντας τή μεγάλη ἀνησυχία τοῦ
Κυρίου μας, ὁ ὁποῖος, τήν ὥρα τῆς μεγάλης ἀγωνίας, προσευχήθηκε ἔν-
τονα γιά τή διατήρηση τῆς ἐνότητας στούς κόλπους της (Ἰωάν. 17,11).
Παίρνοντας ἀφορμή ἀπό τούς λόγους τοῦ Παύλου, θά ἐπισημάνουμε
τούς παράγοντες πού λειτουργοῦν καταστροφικά στήν ἐνότητα τῆς
Ἐκκλησίας.

Σχίσματα καί αἰρέσεις

Ὁ πρῶτος παράγοντας διαίρεσης εἶναι τά σχίσματα. Πρόκειται γιά δι-
οικητικῆς φύσεως διασπάσεις, πού ὀφείλονται στόν ἐγωισμό τῶν
ἐμπνευστῶν τους, ἀλλά καί στήν καλλιέργεια κλίματος θρησκευτικοῦ
φανατισμοῦ καί ἐνός ἀδικαιολόγητου ὑπερσυντηρητισμοῦ, πού ὁδηγεῖ
στήν ἀμφισβήτηση τῆς διοικητικῆς τάξης καί στήν ἀνυπακοή πρὸς τήν
Κανονική ἐκκλησιαστική ἡγεσία. Ἀκόμα κι ἂν τά σχίσματα δέν προσβάλ-
λουν τήν ἐνότητα τῆς πίστεως, ἀλλοιώνουν τή φύση τῆς Ἐκκλησίας καί

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. α΄ 10-17)

Ἑνότητα ἐν Χριστῷ

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρητισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῖ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἄδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμερίσται ὁ Χριστός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; Ἡ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

τραυματίζουν τὴν ἀγάπη. Γι' αὐτό καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐπισημαίνει ὅτι «τίποτα δὲν παροξύνει τὸν Θεό, ὅσο ἡ διαίρεση τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ δὲν ὑπάρχει χειρότερο ἀπὸ τῆ φιλονικίας, τῆ διαμάχης καὶ τῆ διάσπασης τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ χιτῶνα τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖο οὔτε οἱ συσταυρωθέντες ληστές δὲν τόλμησαν νὰ διαρρήξουν καὶ νὰ χωρίσουν σὲ πολλὰ μέρη». Τονίζει, μάλιστα, ὅτι «οὔτε τὸ αἷμα τοῦ μαρτυρίου δὲν μπορεῖ νὰ ἐξαλείψει τὴν ἁμαρτία τοῦ σχίσματος».

Ὁ δεύτερος παράγοντας εἶναι οἱ αἱρέσεις. Αὐτές παραβιάζουν τίς ἀρχές τῆς πίστεως καὶ ἀλλοιώνουν τὴν ὀρθὴ διδασκαλία, ὅπως διασώζεται στὴν Ἀγία Γραφή καὶ στὴν ἱερὰ Παράδοση. Ὁδηγοῦν στὴν πλάνη, ἡ ὁποία καταστρέφει τὴν προοπτικὴ τῆς σωτηρίας. Ἀείμνηστος πανεπιστημιακὸς καθηγητὴς ἔλεγε ὅτι «τίποτε δὲν ἀπειλεῖ περισσότερο τὴν πίστη καὶ τὴ σωτηρία μας ἀπὸ τὴν πλάνη». Ἡ πλάνη –κάθε πλάνη– συσκοτίζει ἢ παραχαράσσει τὴν πίστη, ὀδηγώντας σὲ «πίστη», πού δὲν μπορεῖ νὰ σώσει, νὰ ἐνώσει τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴν ἄκτιστη χάρη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, διότι ἐνεργεῖ ὡς βλασφημία. Ὑπάρχει τὸ «πνεῦμα τῆς ἀληθείας», πού προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεό καὶ τὸ «πνεῦμα τῆς πλάνης», πού προέρχεται ἀπὸ τὸν διάβολο (Α΄ Ἰωάν. 4,6). Ὁ σκοπὸς τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς

Ἡ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Τὸ πρωτότυπο κείμενο κατὰ τὴν ἔκδοση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. Καθηγ. Χρήστου Βούλγαρη

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σὰς παρακαλῶ, στό ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά ἔχετε ὅλοι τὴν ἴδια ὁμολογία καὶ νά μὴν ὑπάρχουν σχίσματα ἀνάμεσά σας, νά εἴστε ἐνωμένοι μὲ τὴν ἴδια σκέψη καὶ μὲ τὴν ἴδια γνώμη. Γιατί μέ πληροφόρησαν γιά σᾶς, ἄδελφοί μου, ἄνθρωποι τῆς Χλόης, ὅτι ὑπάρχουν διχογνωμίες ἀνάμεσά σας. Ἐννοῶ δηλαδή τό ἐξῆς: ὅτι καθένας ἀπὸ σᾶς λέγει, ἄλλος μὲν ὅτι ἐγὼ θεωρῶ σοφότερο διδάσκαλο τὸν Παῦλο, ἄλλος δὲ ὅτι ἐγὼ θεωρῶ σοφότερο διδάσκαλο τὸν Ἀπολλῶ, ἄλλος ὅτι ἐγὼ θεωρῶ σοφότερο διδάσκαλο τὸν Κηφᾶ (Πέτρο), ἄλλος ὅτι ἐγὼ θεωρῶ σοφότερο διδάσκαλο τὸν Χριστό. Διχοτομήθηκε, λοιπόν, τό θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ (ὥστε νά τὸν θεωρεῖτε μόνον ἄνθρωπο καὶ ἔτσι ἀπλό διδάσκαλο); Μήπως σταυρώθηκε γιά σᾶς ὁ Παῦλος, γιά νά σωθεῖτε; Ἡ μήπως βαπτιστήκατε στό ὄνομα τοῦ Παύλου; Εὐχαριστῶ τὸν Θεό πού δὲν βάπτισα κανέναν ἀπὸ σᾶς, ἐκτός ἀπὸ τὸν Κρίστο καὶ τὸν Γάιο, γιά νά μὴ μέ κατηγορήσει κανεὶς ὅτι τέλεσα τό βάπτισμα στό ὄνομά μου. Βάπτισα, ἐπίσης, καὶ τὴν οἰκογένεια τοῦ Στεφανᾶ. Ἐκτός αὐτῶν, δὲν θυμᾶμαι νά βάπτισα κανέναν ἄλλον. Γιατί ὁ Χριστὸς δὲν μέ ἔστειλε γιά νά βαπτίζω, ἀλλὰ γιά νά κηρύττω τό Εὐαγγέλιό του, καὶ μάλιστα χωρὶς τῆ βοήθειας τῆς ἀνθρώπινης σοφίας, γιά νά μὴ χάσει τὸ νόημα καὶ τὴν ἀξία τῆς ἡ σταυρική θυσίας τοῦ Χριστοῦ.

(Ἀπὸ τῆ νέας ἔκδοσης: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἐκκλησίας μας εἶναι νά προφυλάσσει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τό «πνεῦμα τῆς πλάνης». Διότι, ὅπως λέει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος (5,20), «ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν».

Ὁ γεροντισμὸς ὡς παράγοντας διάσπασης

Ὁ τρίτος παράγοντας εἶναι ὁ γεροντισμὸς. Πρόκειται γιά τὴν τάση ὁμαδοποίησης τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὅχι ὑπὸ τῆ σκέπῃ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἐνὸς γέροντος – πνευματικοῦ, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ἡ ἀπόλυτη αὐθεντία· ὁ λόγος του εἶναι «εὐαγγέλιο». Συχνά, τό φαινόμενο ὑποδαυλίζεται ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς γέροντες, οἱ ὁποῖοι, ἔτσι, ἱκανοποιοῦν τὴ ματαιοδοξία τους. Ὁ ρόλος ὅμως τοῦ γέροντος δὲν πρέπει νά εἶναι ἡ δημιουργία ὁπαδῶν, ἀλλ' ἡ εἰς Χριστὸν προαγωγή τῶν πνευματικῶν του τέκνων. Ὁ ἴδιος ὀφείλει νά εἶναι ἡ κλίμακα πού ἐνώνει τοὺς πιστοὺς μὲ τὸν Χριστό, διασπώντας τὰ τεῖχη πού ὀρθώνονται μεταξύ τους, λόγῳ τῆς ἁμαρτίας.

Ἀπὸ τὰ παραπάνω, συμπεραίνεται ὅτι χρειάζεται μεγάλη διάκριση καὶ προσοχή γιά νά ἀποφεύγουμε τοὺς πειρασμούς πού ἀπειλοῦν τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ λαμβάνουν ποικίλες μορφές, κατὰ καιροῦς. Μὴν